

תערוכה קבוצתית של אמן בודד

**רון ארד ממליץ למבקרים להמעיט במילים
ולהרחיב בתמונות - ומדגים איך לדעתו
ביקורת אמנות אמורה להראות**

רק את התערוכה "EFES/1" של גבריאל קלזמר - אני אוהב גם את האמן. גבי ואני גדלנו יחד. משנות ה-70 המוקדמות בבצלאל, דרך ה-Royal College of Art ועד היום בלונדון. המבקר כמונן יכול, כתחליף זעום, להפגין ידע ומומחיות בדיסקורס העכשווי, לדבר על תקדימים ולקחת עמדה אינטלקטואלית שתציב אותו/אותה במקום ה"נכון", אבל החוויה המהנה האמיתית היא ביקור בתערוכה.

מבקרי אמנות - מוטב שיכתבו על תערוכות שהם אוהבים. שישתפו אותנו, יפנו אותנו ויכוונו אותנו אליהן. עדיף יותר בתמונות ופחות במילים ("אני אף פעם לא קורא. אני רק מסתכל בתמונות" - אנדי וורהול). השבוע ראיתי בתל אביב תערוכה מדהימה, עשירה ומעשירה המציגה עבודות יפהפיות - ציור, פיסול, וידיאו ואינסטליישן. כאן בא וידוי: אהבתי לא